

София, той ходилъ въ кжщата на Карагюлева, гдѣто е говорилъ по заговора и че заговора щѣлъ билъ да се изпълни на Драгоманската желѣзно-пътна станция, гдѣто съ приготвени хора да нападнатъ на влака, който води Н. Ц. Височество, ще убиятъ свитата му и Него, и ако има съпротивления ще хърлятъ съ динамитъ трена; освѣнъ това, Бобековъ съобщилъ свидѣтелю Здравкову, че когато стане врѣме, за да се изпълни заговора, ще мине прѣзъ Пазарджикъ и ще заминатъ заедно съ Здравковъ за София; а) свидѣтеля Никола Стоименовъ показва, какво да е чулъ отъ Здравкова, че Бобековъ му е говорилъ за съзаклятието противъ Н. Ц. Височество и било рѣшено да се убие м-ръ прѣдсѣдателя г. Стамболовъ; б) че обвиняемия *Петко Каравеловъ* отказва, че когато Ив. Бобековъ билъ у дома му да е имало дума за компромисъ между Цанковисти и Каравелисти или да се е говорило за избори и че обвиняемия Каравеловъ никога не си е билъ поставилъ кандидатурата въ Панагюрска околия.

9. Че обвиняемия Тома Георгиевъ отказва всичкитѣ обвинения, които му се прѣписватъ въ обвинителния актъ, като признава само отъ прѣдварителнитѣ си показания, обстоятелствата: 1) запознаването си съ Здравкова въ Панаховото кафене, въ присѣдствието на Никола Стоименовъ и Стояна Акрабова, жителъ отъ гр. Пазарджикъ, 2) ходението на свидѣтеля Здравковъ у дома му на 9-й Декемврий 1890 г., 3) исканieto пари въ заемъ отъ Никола Митаконъ, но за свои частни нужди, 4) да е получавалъ политическата брошура на Ризова отъ Лепавцова, 5) да е водилъ обвиняемитѣ Стою Джуджевъ и Ив. Бобековъ въ дома на Петко Каравеловъ, 6) да се е срѣщналъ въ 1888 год. въ гр. Т.-Пазарджикъ съ обвиняемия Димитръ П. Стайковъ, но че билъ говорилъ съ него за изборитѣ на народнитѣ прѣдставители. Обаче отъ свидѣтелскитѣ и тия на обвиняемитѣ показания се утвърждава:

а) Отъ показанията на свидѣтеля Здравковъ, че слѣдъ като се е запозналъ съ обвиняемия Тома Георгиевъ въ Панаховото кафене, той го билъ поканилъ да иде дома му, за да поговорятъ подробно за съзаклятието; Тома Георгиевъ е говорилъ Здравкову, че тѣмѣли да убиятъ Н. Ц. Височество, но не успѣли, защото нѣмали за това рѣшителни хора, тѣй като подкупенитѣ за тази цѣль хора не можали да извършатъ нищо, та за тази цѣль сж биле потрѣбни интеллигентни хора, които да сж водими не